

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512179184/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Kammer-Tjeneren fortalte sin Herre, Marquien af V*** det ved Afklædningen. og skjønt det var silde, og denne gamle Herre allerede vilde have gaaet til Sengs, kunde han dog ikke staae den Begjærlighed imod, at høre noget, der var saa umenneskeligt og latterligt, med alle sine Omstændigheder — Han lod derfor den fremmede meget høflig bede, at han vilde umage sig op til ham; og denne adlydede med Glæde — Dog undsaae han sig noget ved sin Dragt, der dog, om man skal troe Historien, havde fordm udgjort en Deel af Portnerens Søndags-Klæder, da han saa sig i et prægtigt Gemak hvor hundrede Lys syntes at spille i de venetianske Speyle, og ligesom om Kap hvert Øyeblik at vise ham den stærke Contrast, imellem en udplyndret Jydsk Student og en rig Excellence — Hans Frygtsomhed og tvungne Miner røbede denne Undseelse saameget at Marquien mærkede det — Men han havde heller ikke mærket det, før end han med al den ømme Varsomhed, al den betænksomme den lidetiarmende, den umærkelige Høflighed, alle de menneskekjærlige Miner, som ere saa naturlige hos en Hofmand, og saa fortryllende hos alle Stands-Personer, vidste at opmuntre sin Gjæst — Langtfra, som en af vore tykke Borgere, der har meere end de kan fortære, eller som en af vore suurseende Pedanter, eller som en af de Helgene, der sukker af Opblæselse. og beklager af Had, at nedsaae ham med en eneste fornærmende, eller uoverlagt Anmærkning, nedlod han sig paa saa fin en Maade meere og meere til ham, at den gode Panthakak ikke vidste andet, end at det var ham, der steeg op til hans Excellence. Det er en bedrøvet Leylighed, sagde Marquien, som jeg har at takke for den Fornøielse, at see en artig Udlænder, || en Dansk, som jeg hører, og en lærd Mand i min Eremitage — De er ja fød i Dannemark? —

Ja Deres Excellence — I Sønder-Jylland i F***

— Min Moder var Madame Küchlein — Min Fa-
der — —

De maae endnu fortælle mig det altsammen om-
stændeligt, Herr Panthakak, hvad Deres kjære
Familie angaaer — Jeg tager Deel i det alt — Deres
Uheld har rørt mig meget — — Men jeg glem-
mer at De er saaret — Charles, du har dog vel seet
til Herr Panthakaks Blessurer — det er dog vel
ikke farligt — — —

O Deres Excellence! — Det er kun nogle ubety-
delige Contusioner — Det meeste var NæseBlod —

Men De maae dog bades — virkelig maa De ba-
des med Spiritus vini eller sligt — Det kan ellers
have farlige Følger — Min Kammertjener forstaaer
det — Hører du Charles? —

Ak Deres Excellence! —

Og for alting et Alterations-Pulver — —

O Deres Excellence! —

En Stoel til Herr Panthakak —

Ak Deres Excellence! — — —

En Læne-Stoel Dosmer! — Kan du ikke begribe,
at han maae være mat? —

O Deres Excellence! —

De slemme Røvere! — Men saa tlig som Dagen
bryder frem, skal jeg have alle mine Folk satt paa
Spor efter dem — Min Jægere skal føre dem an —
det er ret en Karl, som er skikket til det Arbeide
— Saaledes at mishandle en uskyldig reysende —
en galant homme — — min Ven — thi alle artige
Mennesker og i Besynderlighed alle reysende er
mine Venner, Herr Panthakak —

Ak Deres Excellence —

Det er vor Pligt — Længt fra alle dem, til hvis
Venskab de har nogen naturlig Rettighed, ere de
virkelige faderløse — moderløse — i de folkerigste
Steder ofte Eremiter — forladte — tiest uvidende
om Landets Sæder; og derfor alt for ofte bedrag-
ne — Alt for ofte et Formaal for nedrigsindede —
For et Vanheld af denne Art havde De dog været